

27 И да взрне сѣмлато имъ междѣ язычницы-
цыте, и да ги распрызне по землите.

28 И прилѣпихасе на Веелфегора, и падоха
жертвы мертвенны:

29 И раздражиха (Го) съ дѣлата си (до тол-
косъ), щото нападна на нихъ (смертоносна) рана.

30 Но стана Финеесъ, и направи съдъ: и раната
престана:

31 И (това) мѣ се вмѣни за правдына, въ родъ
и родъ до вѣка.

32 И прогнѣвахъ (Го) въ водыте на-проти-
ворѣчіето, и пострада за Мѡѡсей за нихъ:

33 Защото прешгорчиха дѣхатъ мѣ, та изговори
несмысленнъ сосъ ѹстните си.

34 Не истребиха язычницыте, които имъ Гос-
подь бѣ заповѣдалъ:

35 Но смѣшвахасе сосъ язычницыте, и навчиха
дѣлата имъ:

36 И послѣжиха на истѣканыте имъ, които
быдоха примка за нихъ:

37 И пожертвовахъ сыновете си и дщерице си
на бѣсовете:

38 И излѣаха кръвь неповинна, кръвьта на-сы-
новете свои и на-дщерице свои, които пожертво-
вахъ на истѣканыте Ханаанскїи: и шмарсисе зем-
лата ѿ крвоуе.

39 И шквернихасе съ дѣлата си, и владство-
вахъ съ дѣланїята свои.

40 За това лютостыта на-Господа распалисе
взрѣхъ людѣте Мѣ, и возгнѣсисе на наследїето
Свое.

41 И предаде ги въ рѣцете на-язычницыте: и
владаха ги ненавистницыте имъ.

42 И ѹтѣсниха ги непрїятелите имъ, и сми-
рихасе подъ рѣцете имъ.

43 Многѡ пѣти ги избави, но они (Го)